

det ikke synes mig, at de stillede Ændringer rokker ret meget ved Lovforslagets Indhold. Man kunde gerne sige, at de stillede Ændringsforslag er mere eller mindre Begunstigelser. Men nu er jo Sagen den, at disse Begunstigelser faar ikke andre Samfundsklasser end Landboerne. Naar andre Samfundsklasser holder Auktioner, saa er de Afgifter, der skal svares Staten, betydelig større, end de bliver efter dette Lovforslag. Jeg tror egentlig ikke, at de danske Landboere trænger til den Art Begunstigelser, og jeg ser noget farligt i at give dem, idet man kan benytte dem til at faa et større Antal Medlemmer ind i Landboforeningerne, end disse Foreninger er tjente med. Vore Landboforeninger er jo byggede derpaa, at Medlemmerne skal interessere sig for det danske Landbrug; men ved at tilbyde alle og enhver, der melder sig ind i en Landboforening, at de ved Auktioner kan spare saa og saa meget, saa lokker man Medlemmer ind i Landboforeningerne, som jeg tror, at de slet ikke er tjente med.

Jeg maa derfor nu tilraade at stemme for Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er kommet fra Folketinget, men med de Ændringer, som Justitsministeren har tiltraadt, og som egentlig ikke er Ændringer, men nærmest maa betragtes som Tilføjelser til Lovforslaget.

Justitsministeren (Zahle): Jeg glæder mig naturligvis over den Konklusion, som det ærede 11te kongevalgte Medlem (Bojsen) kom til, jeg kan ogsaa dele de Betragtninger, han anførte som Begrundelse, men som for Resten ikke førte direkte til den Slutning, det ærede Medlem kom til. Men det har mindre Betydning. Det er meget muligt, at det slet ikke er saa heldigt for Landboforeningerne og Husmandsforeningerne at have disse Auktioner. Men i hvert Fald i Dele af Landet er der en ganske overordentlig Iver for at bevare og ogsaa udvikle dem. Om man anser dette for at være heldigt eller ikke, beror først og fremmest paa de Synspunkter, det ærede Medlem fremdrog, om Husmands- og Landboforeningerne er tjente med at faa Medlemmer af disse Grunde, men dernæst ogsaa paa, hvorledes man ser paa Auktionsomsætningen i det hele taget. Jeg er af den Opfattelse, at Omsætningen ved Auktioner i Almindelighed er en temmelig daarlig Omsætningsmaade, og at Folk er bedre tjente med at henvende sig, hvor en Ting er til Salg — naar man efter grundig Overvejelse er klar over, at man har Brug for den

Ting —, og saa købe den under en rolig Handel, saaledes at de baade ved, at de kun køber, hvad de har Brug for, og ikke giver mere derfor, end de efter Omstændighederne er nødte til og tjente med. Vi ved alle, at Auktioner betyder, at Folk gaar hjemme fra og bliver borte i det allermindste en halv Dag. Den Tid er spildt, og den Arbejdsfortjeneste er gaaet tabt. Desuden hænder det meget ofte, at det koster noget at gaa til Auktion, og det hænder ogsaa, at man bliver ivrig og køber Ting, man ikke har Brug for, eller køber en Ting meget dyrere eller giver mere for en Ting, end man ellers vilde gøre, naar Auktionsophidselsen ikke gjorde sig gældende. Jeg kan altsaa give det ærede Medlem Ret i, at dette er maaske slet ikke saa godt, men der er nu Foreninger, der er overordentlig ivrige efter at beholde denne Auktionsvirksomhed, og som efterhaanden har drevet den op til et ret betydeligt Omfang. Disse Foreninger er kommet i stor Forlegenhed. Jeg beder bemærket og betoner det meget stærkt, at disse Foreninger er nu i en Forlegenhed, og denne Forlegenhed er saa meget værre, som vi, hvis det viser sig, at Domstolene fastslaar, at de har baaret sig forkert ad ved at holde Auktioner uden at betale Gebyrer, kommer i den kedelige Situation, at der er nogen, der har gjort sig skyldige i Fejl, men at det er andre, der kommer til at bøde derfor, idet Forholdet sikkert i næsten alle Tilfælde vil være det, at det er en eller anden entreprenant Direktør for en lille Bank paa Landet eller en Sagfører, som har drevet disse Auktionsvæsen frem for Foreningerne, medens det bliver Foreningernes Formænd, der kommer til at hæfte for Gebyrerne, hvis Foreningerne bliver dømt til at betale Gebyrer som af offentlige Auktioner. Dette vil være en Uretfærdighed, og det er derfor, at jeg med Glæde medvirker til at afbøde dette Forhold ved Gennemførelsen af nærværende Lovforslag; derfor har jeg fremsat det, og derfor anbefaler jeg det vedblivende. Men jeg maa saa ogsaa bede om, at man vil være rimelig med Hensyn til, hvad man her kræver, og, som det ærede 11te kongevalgte Medlem (Bojsen) anbefalede, følger Ordføreren, som er nøje kendt med disse Forhold baade fra det praktiske Liv, saaledes som det former sig ude omkring i Husmands- og Landboforeningerne, og ogsaa gennem det Arbejde, han har gjort i en lille Kommission, der har været nedsat om Sagen, og derefter ved sit Arbejde her i Rigsdagen og i Udvalget i teoretisk Henseende er kommet meget nøje ind i disse